

af disse Forbrugsartikler, som der vilde være Anledning til at henføre under de toldfri. Den spiller en overordentlig omfattende Rolle i Samfundets Husholdning, den indføres jo ifølge de statistiske Oplysninger i en Mængde af 10 Millioner Pd. aarlig; den er dernæst en Artikel af den Slags, som kjøbes i et saadant Omfang, at der kan være Haab om, at Nedsettelsen i Told vil komme selve Forbrugerne tilgode; Tolden staaer dernæst i et ikke aldeles uforholdsmæssig lille Forhold til selve Varens Pris; endelig er det af den Slags Forbrugsartikler, som man ikke kan antage forbruges i Forhold til Velhavenhed; navnlig er der jo ikke her som f. Ex. ved Kaffe Tale om, at En bruger en simpel Sort, medens en Anden bruger den fine Sort, som er adskillige Gange dyrere end den anden, men det er i det Væsentlige det samme Stof, der benyttes af de Formuende og de mindre Formuende. Alle disse Grunde have medført, at vi have ment, at Stenolie netop er fortrinnsvis kvalificeret til Toldfrihed, og vi se ikke, at der foreligger nogen Grund, ifølge hvilken Thinget nu skulde fravige det, som det tidligere har vedtaget. Jeg skal derfor fremdeles anbefale at blive ved Lovforslagets tidligere Position paa dette Omraade. — Endringsforslaget under Nr. 26 er jo kun en Redaktionsændring, som jeg ikke skal dvæle ved. — Derimod kommer jeg nu til Forslaget under Nr. 27 til Position Nr. 107, som er stillet af et Flertal i Udvalget, og som gaar ud paa, at Ost skal være fri. Det er jo et Stridsspørgsmaal, som allerede har foreligget før. Den høitærede Finanzminister havde foreslaaet Ost til at være toldpligtig, medens Thinget derimod ifjor vedtog, at den skulde være fri, dog med et Forbehold med Hensyn til Ost i Emballage. Den høitærede Minister har nu gjentaget sit Forslag om at lade Ost være toldpligtig, idet Ministeren ikke har ment at kunne fastholde Søndringen mellem emballeret og anden Ost, og det er jo ogsaa Noget, som man vistnok fra et praktisk Synspunkt maa erkende kun vil have Betydning med Hensyn til enkelte Sorter. Der er imidlertid blevet tilveiebragt statistiske Oplysninger om Indførselen af de forskjellige Ostesorter, og af disse fremgaar det, at der forholdsvis er en stor Del af den indførte Ost, der kan henføres til Luxusost,

medens kun en forholdsvis ringe Del er simpel Ost. Der indføres kun noget over 87,000 Pd. Meieriofst imod 404,000 fin Ost. Det kan jo ikke negtes, at der her er tilveiebragt nye Oplysninger, som ville have Betydning med Hensyn til Spørgsmaalets Afgjørelse, men Flertallet i Udvalget har dog ikke af den Grund fundet sig foranlediget til at fravige sit tidligere Forslag om Toldfrihed for Ost, idet vi efter nærmere Overveielse dog ikke have ment, at dette Hensyn til den ringe Mængde af simpel Ost, der indføres, kunde være afgjørende. Man maa nemlig huske paa, at naar der er lagt en Told af 10 Dre paa saadan Ost, vil det jo i høi Grad vanskeliggjøre, for ikke at sige hindre Indførselen, og man kan altsaa ikke vide, hvorledes Forholdet vil stille sig i det Dieblit, da Tolden borttages, og Indførselen atter bliver fri. Det kunde jo være meget muligt, at det viste sig, at det netop var Tolden, der havde været til Hindrer for Indførselen deraf, og at man saa vilde faae Afgang til et godt Næringsmiddel, som særlig vilde faae Betydning for den store Befolkning, og som det altsaa neppe vilde være forsvareligt at lufte ude af Hensyn til, at man derved maatte give slip paa at beskaffe Luxusost. Ganste vist er det et Princip, hvis Betydning vi ikke kunne underkjennde, at en saadan Artikel som Luxusost er et godt Fortølningsobjekt, men paa den anden Side maa det Princip ikke indføres, naar det kommer i Strid med de Interesser, som den store Befolkning har i, at et almindeligt Næringsmiddel ikke forbyres. Vi have derfor ment, at dette Hensyn maatte være det afgjørende, idet her ikke Hensynet til Bestyttelsen kunde gjøres gjældende, hvor netop Principet for alle Agerbrugsartikler er: ingen Bestyttelse, saa at altsaa Ostetolden fra dette Synspunkt kommer til at staa som en ren Anomali. Paa Flertallets Vegne skal jeg derfor tillade mig at anbefale Ost til Toldfrihed. — Endringsforslaget under Nr. 28 vil findes motiveret i et Andragende, der er fremkommet fra et Par Handlende, og som gaar ud paa at give dem Sikkerhed for, at det Kartonpap, som de benytte til deres Produktion, ikke kommer ind under den høiere Told, under Position 112, hvorved dette Kartonpap vilde komme op til en Told af 12 Dre pr. Pd., men fremdeles bliver under den lavere Posi-